

HALİL CİBRAN
GEZGİN

DESTEK YAYINLARI: 910
EDEBİYAT: 268

HALİL CİBRAN / GEZGİN
Orijinal İsmi: The Wanderer

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Çevirmen: Selda Terek Bilecen
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Işıl Ilgıt Şimşek
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Şubat 2018
3. Baskı Mart 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN: 978-605-311-375-1

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Matbaa Mücellit - Çetin Koçak
Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sok No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Sertifika No. 48625

HALİL CİBRAN

GEZGİN

Çevirmen: Selda Terek Bilecen

İÇİNDEKİLER

GEZGİN.....	9
GİYSİLER	10
KARTAL VE TARLAKUŞU	11
AŞK ŞARKISI.....	13
GÖZYAŞLARI VE GÜLÜŞLER	14
PANAYIRDA.....	15
İKİ PRENSES	17
ŞİMŞEK PARLAMASI	18
KEŞİŞ VE HAYVANLAR	19
ERMİŞ VE ÇOCUK.....	20
İNÇİ.....	22
BEDEN VE RUH	23
KRAL	24
KUM ÜSTÜNE	28

ÜÇ ARMAĞAN	29
BARIŞ VE SAVAŞ.....	31
DANSÇI.....	32
İKİ KORUYUCU MELEK	33
HEYKEL	35
DEĞİŞTOKUŞ.....	37
AŞK VE NEFRET	38
DÜŞLER	39
DELi	40
KURBAĞALAR	42
KANUNLAR VE KANUN KOYMA.....	44
DÜN, BUGÜN VE YARIN.....	45
FİLOZOF VE AYAKKABI TAMİRCİSİ	47
KÖPRÜ İNŞA EDENLER	48
ZAAD TARLASI	50
ALTIN KEMER.....	52
KIRMIZI TOPRAK.....	54
DOLUNAY.....	55
İNZİVADAKİ ERMiŞ.....	56
Eski, ÇOK ESKİ ŞARAP.....	57
İKİ ŞİİR	59
LADY RUTH	61
FARE İLE KEDİ.....	62

LANET	64
NARLAR.....	65
TEK BİR TANRI İLE BİRÇOK TANRI.....	66
SAĞIR KADIN.....	68
GÖREV.....	70
ASA	72
YOL.....	73
BALİNA VE KELEBEK	75
GÖLGE.....	76
BULAŞICI BARIŞ	77
YETMİŞ	79
TANRI'YI BULMAK	80
IRMAK	81
İKİ AVCI	83
DiĞER GEZGİN	85

GEZGİN

Ona, bir asası, pelerini ve biraz öteberisi olan adama, kavşakta rastladım; yüzünü acıdan bir örtü kaplamıştı. Birbirimizi selamladık ve ona dedim ki: “Evime gel, konuğum ol...”

Geldi.

Karım ve çocuklarım bizi kapıda karşıladılar. Adam onlara gülümsedi, onlar da memnun oldular bu ziyarete.

Birlikte sofraya oturduk. Biraz suskun ve gizemli bu adamlarla olmaktan mutluyduk.

Yemekten sonra ateşin etrafında toplandık ve adama gezginler hakkında sorular sordum.

O gece ve ertesi gün, birçok hikâye anlattı bizlere ama benim hafızama kaydettiklerim, her ne kadar büyük bir yumuşaklık ve kabullenişle anlatmış olsa da tozlu yolların acısı ve onun sabrı oldu.

Üç gün sonra misafirimiz bizden ayrıldığında, gitmiş gibi değildi; bilakis içimizden biri bahçedeymiş ve henüz içeri girmemiş hissindeydik.

GIYSİLER

Bir gün Güzellik ve Çirkinlik sahilde karşılaştılar. Biri diğerine “Haydi yüzelim” dedi. Soyunup suya daldılar. Bir süre sonra Çirkinlik sudan çıkıp Güzellik’in giysilerini giyerek oradan uzaklaştı.

Ardından Güzellik de sudan çıktı. Giysilerini bulamadı. Çıplak olmaktan utanıyordu, bu nedenle Çirkinlik’in giysilerini geçirdi üzerine. Sonra oradan uzaklaştı.

İşte o gün bugündür, insanoğlu Güzellik ve Çirkinlik’i hep karıştırırlar.

Ancak pek çok insan, ona ait olmayan giysilerine rağmen Güzellik’i görünce onu tanır. Çirkinlik’i de öyle... Çünkü giysiler Çirkinlik’in gözlerini saklayamazlar.

KARTAL VE TARLAKUŞU

Bir kartal ve bir tarlakuşu, yüksek bir tepedeki kayalıklarda karşılaştılar. Tarlakuşu kartala “İyi günler efendim” dedi. Kartal yüksekten şöyle bir baktı ve tonsuz bir sesle “İyi günler” dedi.

Tarlakuşu, “Umarım her şey yolundadır sizin için efendim” dedi.

“Evet” dedi kartal. “İşlerimiz yolunda; ama sen bilmiyor musun ki biz kuşların kralıyız ve biz konuşmadan senin bizimle konuşmaya hakkın yok..”

Tarlakuşu şaşkınlıkla “Aynı aileden geldiğimizi sanıyordum” dedi.

Kartal küçümseyerek cevap verdi: “Kim demiş seninle aynı aileden geldiğimizi?”

Tarlakuşu, “Ben de sizin gibi yükseklere uçabilirim, şarkı söyleyebilirim ve yeryüzündeki diğer canlıları neşlendirebilirim. Oysa siz zevk ve neşe değil, korku verirsiniz” diye cevap verdi.

Kartal öfkelen-di: “Zevk mi? Neşe mi? Kendini beğenmiş, ukala, sıska seni! Seni bir gaga darbesiyle haklarım. Boyun bile ayağım kadar...”

Tarlakuşu iki kanat çırpışla kartalın sırtına kondu ve kartalın tüylerini gagalamaya başladı. Öfkeden çıldıran kartal, tarlakuşundan kurtulmak için derhal yükseklere uçtu ama kurtulmayı başaramadı. Kavgadan yoruldu ve yüksek tepedeki kayaların üzerine geri kondu. Hiç bu kadar sinirlenmemişti, lanetler okudu.

O sırada oradan küçük bir kaplumbağa geçiyordu ve bu görüntü karşısında gülmeye başladı. Öyle çok güldü ki neredeyse tepe taklak dönecekti.

Kartal kaplumbağayı süzdü ve şöyle dedi: “Hey, sen yerde sürünen ağır ve toprağa mahkûm olan küçük şey! Neye gülüyorsun?”

Kaplumbağa cevapladı: “Gördüğüm kadarıyla at olmuşsun ve sürücün de minik bir kuş ama o kuş kuşların en iyisi...”

Kartal bunun üzerine “Sen kendi işine bak!” diye bağırdı. “Bu küçük kız kardeşim tarlakuşu ve benim aramda bir aile meselesi...”

AŞK ŞARKISI

Sairin biri, bir gün, güzel bir aşk şarkısı yazdı. Bu şarkıyı çoğaltıp erkek-kadın ayrımı yapmadan tüm dostlarına gönderdi. Bu dostlar arasında, dağlarda yaşayan, sadece bir kez gördüğü genç bir kadın da vardı.

Üzerinden bir iki gün geçti, ulakla bir haber geldi bu kadından. Mektupta şöyle diyordu: “Bana yazmış olduğunuz aşk şarkısı beni çok etkiledi. Nişan hazırlıklarımız için annem ve babamla tanışmaya gelin hemen...”

Şair cevap yazdı: “Dostum, bu sadece bir şairin yüreğinden çıkan, her erkeğin her kadına söyleyebileceği bir aşk şarkısından ibarettir...”

Kadın cevap verdi: “Siz ikiyüzlü bir adamsınız! Yazdıklarınız da düpedüz yalan. Bundan sonra ölene kadar sizi düşünerek bütün şairlerden nefret edeceğim...”

GÖZYAŞLARI VE GÜLÜŞLER

Bir günbatımında bir sırtlanla bir timsah, Nil'in kıyısında karşılaştılar. Durup selamlaştılar. Sırtlan, "Nasıl gidiyor hayat mirim?" dedi.

Timsah cevap verdi: "Pek iyi değil benim için. Zaman zaman hüzünleniyor ve acıyla ağlıyorum ve diğer hayvanlar 'Bunlar timsah gözyaşları' diyorlar. Bu beni o kadar çok üzüyor ki söyleyecek söz bulamıyorum..."

Bunun üzerine sırtlan hüzünle cevap verdi: "Acınızdan ve hüznünüzden bahsediyorsunuz ama ya benim yerimde olsaydınız? Dünyanın tüm güzelliklerine bakıyorum, harikalarını izliyorum, mucizelerine tanık oluyorum ve tamamen neşeyle kahkahalar atıyorum; ormandaki hayvanlar 'Bu sırtlan gülüşünden başka bir şey değil' diyorlar..."

PANAYIRDA

Bir gün, bir köylü kız panayıra geldi. Çok sevimli bir yüzü vardı. Gülünce sanki yüzünde leylaklar ve güller açıyor, saçlarından günbatımı akıyor, dudaklarında şafak gülümsüyordu.

Bu gönül çelen yabancı kız ortaya çıkınca genç adamlar sardı çevresini. Biri onunla dans etmek, diğeri yemek yemek ve hepsi kızı öpmek istiyordu. Ne de olsa bir panayırdı orası...

Kız ürktü, adamlardan çekinmeye başladı. Onları payladı ve hatta tokatladı. Sonra da olanca hızıyla oradan kaçtı.

Aynı gece, dönüş yolunda içinden konuşuyordu: “İçim bunaldı. Bu adamlar ne kadar da kötüler, insanı çıldırtıyorlar!”

Üzerinden bir yıl geçti. Bu tatlı kızın aklından o panayır ve o adamlar çıkmamıştı. Yüzünde leylaklar ve güller açan, saçlarından günbatımı akan ve dudaklarında şafak gülümsemesi olan bu kız tekrar panayıra geldi.

Ama bu defa genç adamlar kızıdan yüz çevirdiler, bütün gece onu görmezden geldiler.

Gün batarken, evinin yolunu tuttuğunda kız yine bunalmıştı ve içinden konuşuyordu: “İçim bunaldı. Bu adamlar ne kadar da kötüler, insanı çıldırtıyorlar!”

